

det har jeg ikke nogen indvendinger mod. Jeg har bare nu og her redegjort for det, som et bredt flertal har aftalt.

Kl. 18:30

Formanden:

Tak til undervisningsministeren for besvarelsen.

Så går vi til den egentlige forhandling. Den første, der får ordet, er fru Marianne Jelved som ordfører for forespørgerne.

Kl. 18:30

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Marianne Jelved (RV):

Tak til ministeren for svaret på forespørgslen. Ungdomsarbejdsløsheden afskaffede vi jo i 1990'erne, og der skete også rigtig mange andre udmærkede ting på uddannelsesområdet i 1990'erne. Og jeg er glad for, at vi har kunnet fastholde, at ungdomsarbejdsløsheden er væk, for det er jo dog den største svøbe for unge mennesker.

Derfor er jeg også glad for, at ministeren faktisk ret klart siger, at det ikke er nok, at de unge vælger at arbejde, men at vi også er nødt til at prøve at få dem ind i uddannelsessystemet, fordi de jo på et tidspunkt vil have glæde af at have fået den ungdomsuddannelse. Ellers var der jo heller ikke nogen idé i at have målsætningerne om henholdsvis 85 pct., der skal nås i 2010, og 95 pct. i 2015.

Der er jo ikke ret lang tid til 2010. Der er faktisk kun godt 1 år – og et par år, hvis man er venlig – til at nå fra knap 80 pct. op til de 85 pct. Når vi sætter de målsætninger, hvilket måske kan virke sådan lidt kasseagtigt, firkantet, er det jo netop, fordi det skal være muligt løbende at konstatere, om vi bevæger os i den rigtige retning, eller, hvis det ikke er tilfældet, om vi dermed har brug for at tage flere initiativer.

Ministeren nævner også en lang række af de initiativer, der er taget igennem en lang række år. Og jeg kan næsten ikke bare mig for at spørge, hvornår regeringens politik begynder at virke, eller det brede flertals politik, for der er jo et bredt flertal bag en lang række af de initiativer, der er kommet omkring erhvervsuddannelserne og i øvrigt også gymnasieuddannelserne. Alligevel, til trods for at der næsten er nye initiativer hvert eneste år, går det stadig væk den forkerte vej, og den forkerte vej er det gået lige siden 2002.

Jeg synes også, det er lidt deprimerende at høre, at 15-20 pct. møder op efter folkeskolen uden at kunne læse, når regeringen har haft 7 år til at lære dem at læse, om man så må sige. Men lad det være. Vi har sat turbo på med det forsøgsarbejde, der er lagt stemmer til. Det sker her i løbet af den kommende tid. Og det er rigtigt, at der er brobygning, vejledningsforbedringer, mentorordninger osv., men når ministeren så alligevel på et tidspunkt i slutningen af sit indlæg nævner, at der skal være evaluering næste år, er det jo også en evaluering, der er tilrettelagt, fordi man må gå ud fra, at noget af alt det her er begyndt at virke.

Derfor synes jeg, det ville være meget interessant, hvis vi kunne nå til en erkendelse af, at hvis det efter den evaluering, vi så skal se næste år, stadig væk ikke trækker den rigtige vej, så må vi faktisk gøre noget, som vi endnu ikke har gjort, for at prøve at finde en løsning på, hvordan især erhvervsuddannelserne vil være i stand til at løfte den opgave, som er en meget, meget stor opgave – det erkender forespørgerne også – nemlig at skulle tilgodese en meget, meget bred gruppe af unge mennesker med meget forskellig motivation og interesse og forskellige evner og muligheder.

Så det her er jo en forespørgsel, som er rejst i en god mening, fordi vi gerne vil leve op til det, når vi har været med til at sætte nogle målsætninger, og så må vi indimellem diskutere, om det går den rigtige vej, eller om der skal nye initiativer til.

Vi er nogle, der mener, at der skal flere initiativer til, men vi anerkender også, at ministeren siger, at der kommer en evaluering næste år. Vi må så se, om de nye initiativer kan skubbes frem til næste år, hvis ikke det kan ske i den her sammenhæng.

Kl. 18:34

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 18:34

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg lyttede meget interesseret, fordi jeg jo netop har været med til forhandlingerne, hvor vi er med i en bred forligskreds, og hvor jeg havde indtryk af, at vi alle havde et fælles fokus og et fælles mål.

Når jeg så hører kritikken her, synes jeg ikke, at det hænger sammen. Derfor er jeg nødt til at spørge fru Marianne Jelved om noget. Der bliver spurgt fra ordføreren, hvordan det kan være, at